

سُوْرَةُ الْاِحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ تِلْكَ اِيْتَارٌ مَعْرُوفٌ عَلَيْكَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به اسم الله رحمان رحيم

حَمْ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ② مَا خَلَقْنَا

لحم * نزول کتاب است از الله العزيز الحكيم * نکرديم خلق ما

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى^ط

سماوات و زمین و ما بین آنها را ^طإلا بحق و برای اجل مسمی^۱.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذُنُوا^۳ وَمَعَرَضُونَ^۳ قُلْ أَرَأَيْتُمْ قَاتِلِ عُرُونِ

و کسان کافر بر آنچه اخطارشوند اعراض کنند * بگو آیا می بینید چه را دعا میکنید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ

بدون الله، نشانم بده چه را خلق کرده اند از زمین، آیا آنها راست شرکت

(۱) مسمی: نام گذاشته شده، معین، فیصله شده. بر این نظم و نسق چنین فیصله شده که اگر شخصی از بام خیز زند بزمین میافتد.

فِي السَّمَاوَاتِ ط اِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا اَوْ اَشْرَةٍ مِّنْ عِلْمِ

در سماوات. بدهید بمن کتاب از قبل این یا آثاری از علم

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ^۴ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ

اگر هستید صادقان * و کیست گمراه تر از آنکه میکند دعا بجای

اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ

الله آنرا که نکند استجابت به او الی یوم قیامت، و میباشند از دعا آنها

غُفْلُونَ^۵ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ

غافلان * و وقتی حشر شوند مردم، میباشند به آنها دشمن و میباشند از عبادت آنها

كٰفِرِيْنَ^۶ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

منکران * و چون تلاوت شود برایشان آیات ما آشکارا، گویند کسان کافر

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ^۷ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

راجع بحق، وقتی رسد برایشان، اینست سحر مبین * آیا میگویند افتراء کرد آنرا؟ بگو

إِنْ افْتَرَيْتَهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا ط هُوَ أَعْلَمُ بِمَا

اگر افتراء کرده باشم آنرا، نمیتوانید تمليك بمن از الله چیزی^۱. او دارد علم بر آنچه

تُفِيضُونَ فِيهِ ط كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ

هستید آغشته در آن. کافیت آو بر آن شاهد بین من و بین شما. و اوست غفور

الرَّحِيمُ ۸ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ

رحیم * بگو نیستم بدیعه از رُسل و ندارم ادراك چه میشود

(۱) چرا با افتراء غضب الله را بر خود وارد کنم و شما ندارید قدرت که آنرا بعوض من بگیرید.

بِئْسَ مَا يُوْحَىٰ اِلَيْكُمْ ۗ وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۙ

بمن و نه بشما. نميکنم متابعت الا آنچه وحی شده بمن و نيستم الا نذير مبین *

قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكْفَرْتُمْ بِهِ ۗ وَشَهِدَ

بگو آيا مي بينيد اگر باشد از جانب الله و منكريد برآن و شهادت

شَهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ ۗ فَاَمِنَ ۗ وَاسْتَكْبَرْتُمْ

شاهدي از بني اسرائيل بر مثل آن و ايمان آورد و تكبر ميكنيد.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ^٤ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

یقیناً الله نکند هدایت قوم ظالم را * و گویند کسان کافر بکسان

أَمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ آيَةٌ فَسَيَقُولُونَ

مؤمن، اگر میبود بهتر، نمیکردند سبقت بر ما بر آن. و چون نمیشوند هدایت بر آن میگویند

هَذَا آفَاكٌ قَدِيمٌ^٥ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَ

اینست دروغ قدیم * و از قبل آن بود کتاب موسی امام و رحمت. و

هَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَشْرَىٰ

اینست کتاب مصدق بلسان عربی تا نذیر باشد بکسان ظالم، و بشارت

لِلْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ

برای محسنین * یقیناً آنانکه گویند رب ماست الله باز استقامت کنند نه خوف

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ

بر آنهاست و نه آنها کنند حزن * آنها اند اصحاب جنت خلد کنند

فِيهَا جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ

آنجا. جزاء آنچه بود اعمال آنها * و وصیت کردیم به انسان تا بوالدین خود

إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ

کند احسان. حمل کند او را مادرش بمشقت و میزاید او را بمشقت. و حمل او و فصل^۱ اوست

ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً لَا

سی ماه. حتی که بالغ شود بقدرت خود و بالغ شود به چهل سال

(۱) فصل: تمام کردن، باخیر رساندن، یعنی جدا کردن از شیر مادر

قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ

گوید ربم ارزانی کن بر من که کنم شکر بنعمتت که نعمت کرده بر من

وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي

و بر والدینم و آنکه کنم عمل صالح که راضی شوی از آن و اصلاح کن برایم در

ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبِّتُ بِكَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۗ أُولَٰئِكَ

اولاده ام. من رو آوردم بتو و منم از مسلمین * آنها اند

الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ

کسانیکه میکنیم قبول از آنها احسن آنچه عمل کردند و میگذریم از بدیهای آنها،

فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ وَالَّذِي

در اصحاب جنت اند. وعده صدق که بودند وعده شده * وآنکه

قَالَ لِبَوَالِدٍ أُفٍّ لَّكَمَا اتَّعَدْتُمْنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ

گوید بوالدین خود اف بر شما دو، آیا میدهید وعده بمن که میشوم خارج، و پس گذشت قرن ها

مِنْ قَبْلِي ۚ وَهِيَ اسْتِغِيثُ اللَّهِ وَإِلَيْكَ أَمِنُ ۖ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

از قبل من. و آن دو کند استغاثه به الله، وای بر تو ایمان آور، یقیناً وعده الله

حَقٌّ ۚ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۗ ۱۷ أُولَئِكَ الَّذِينَ

حق است. باز میگوید نیست این الا سطرهای مردمان اول * آنها اند کسانیکه

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ

حق است بر آنها قول چون امت هائیکه گذشتند از قبل آنها از

الْبَحْرِ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ^{۱۸} وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا^ج

جن و انس. آنها باشند خساره مندان * و برای کل درجات حسب عمل آنها.

وَلِيُوفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^{۱۹} وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ

و میشود ایفاء به آنها اعمال آنها و بر آنها نمیشود ظلم * روزیکه شوند معروض کسان

كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ

کافر به آتش. "کردید ضایع پاکی های خود را در حیات دنیا و کردید عیش

بِهَاءٍ فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي

با آن. پس امروز بینید جزاء عذاب ذلت بار چونکه بودید مردم متکبر در

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ^۱ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ

زمین بغیر حق و چونکه شما میکردید فسق^۱ * و ذکر کن از برادر عاد. که

أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ التُّدْرُمُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ

اخطار داد بقومش در احقاف^۱، و بسا گذشت اخطاردهندگان پیش از او و

(۱) احقاف: نام آن سرزمین ریگستانی یا منطقه ریگستانی.

مِنْ خَلْفِهِ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

از بعد او "هرگز نکنید عبادتِ اِلا الله را. من دارم خوف بر شما عذابِ یوم

عَظِيمٍ ﴿۲۱﴾ قَالُوا اجْعَلْنَا مِثْلَ الْآخَرِينَ إِنَّا سَمِعْنَا بِاللَّيْلِ نَادُوا أَنِ

عظیم را" * گفتند آمده ئی تا منفک کنی مارا از الهه ما. بیار آنچه میدهی وعده اگر

كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۲﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا

هستی از صادقین * گفت یقیناً علم است نزد الله وکنم ابلاغ بشما آنچه

أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا

ارسال شدم بر آن، و لاکن می بینم شمارا قومیکه میکنید جهالت * چون دیدند آنرا روبرو

مُسْتَقْبِلًا أَوْ دِيْتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّسِطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا

مستقبل وادی های خود گفتند اینست عارضیکه باران آرد بر ما. نه! آنست آنچه

اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ عِوَابًا

عجله داشتید بر آن. بادیست در آن عذاب الیم * کند تباه کل اشیاء را بامر

رَبِّهَا فَاصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسْكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ

رب آن، باز صبح نباشد مرئی إلا خانه های آنها. اینطور دهیم جزاء بقوم

الْجُرْمِينَ^{۱۵} * وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيهَا إِنَّ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا

مجرمین * و یقیناً جا دادیم آنها را طوریکه ندادیم جا شمارا در آن و ساختیم

لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً^{۱۶} فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا

برایشان شنوایی و بینائی و دل را، اما نکرد مفاد برایشان شنوایی آنها و نه

أَبْصَارُهُمْ وَلَا أْفِدَتْهُمْ مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَمْجُدُونَ بِآيَاتِ

بینائی آنها و نه دلهای آنها، کدام شیء، چون بودند منکر از آیات

اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ^{۲۶} وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا

الله و حاق شد بر آنها آنچه همواره بر آن میکردند استهزاء * والبتة کردیم هلاك آنچه

حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^{۲۷} فَلَوْلَا

ماحول شما بود، از قریه ها، و توضیح کردیم آیات را تا بکنند رجعت * چرا نکرد

نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا

نصرت آنها را آنانکه کردند اتخاذ بعوض الله "مُقَرَّبِ آلِهَةٍ". نه! گم شدند

عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۳۸﴾ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ

از آنها. و اینست دروغ آنها و آنچه همواره میکردند افتراء* و چون متوجه کردیم بتو

نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا

نفرچند از جن را که میکردند گوش قرآن را. وقتی حضور برآن گفتند خاموش باشید.

(۱) "مُقَرَّبِ آلِهَةٍ": کسانی را که میپرستند میگویند اینها ما را به الله قریب میکند.

فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ ﴿۲۹﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا

وقتی تمام شد برگشتند به قوم خود اخطار دهندگان * گفتند یا قوم ما ما

سَمِعْنَا كِتَابًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

شنیدیم کتابیکه نازل شده از بعد موسی مصدق بر آنچه پیش از آن بود،

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۰﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ

میکند هدایت به حق و به طریق مستقیم * یا قوم ما اجابت کنید بداعی

اللَّهُ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ

الله و ایمان آرید باو تا کند مغفرت شمارا از گناهان شما و دهد نجات شمارا از عذاب

الْيَمِّ ۳۱ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِعَجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ

الیم * و هر که نکند اجابت بداعی الله نیست او عاجزکننده در زمین و

لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۳۲ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۳۳ أَوَلَمْ

نیست برای او بجز (الله) اولیائی. آنها اند در گمراهی مبین * چرا نمی

يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُ خَلْقُهُنَّ

بینند که الله است آنکه خلق کرد سماوات و زمین را و نشد خسته بخلقت آنها،

يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۳﴾

باز قادر است بر آنکه دهد حیات مرده را. بلی یقیناً اوست بر کل شیء قدیر *

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ۗ

و روزیکه شوند معروض کسان کافر بر آتش: "آیا نیست این برحق؟"

قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۗ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۴۴﴾

گویند بلی و رب مائی. گوید پس ذائقه کنید عذاب را چونکه شما میکردید انکار *

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۗ

بکن صبر چنانکه صبر کردند اولوالعزم از رُسل و نکن عجله بر آنها.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ يُرَوُّنَ مَائِدَةً وَنُزُلًا مِّنَ السَّمَاءِ ۗ كَذَٰلِكَ نُبَيِّنُ الْحَاكِمَاتِ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ﴿۴۵﴾

مثلیکه آنها، روزیکه ببینند آنچه شده بودند وعده که نکردند درنگ إلا ساعتی از نهار.

بَلِّغْ ^{اَوْجِ} فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ٤
③٥

ابلاغ شد! آیا شود هلاکِ إلا قومیکه فاسق اند؟ *